Wydzial Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechnika Warszawska

Projektowanie ukladow sterowania (projekt grupowy)

Sprawozdanie z projektu i cwiczenia laboratoryjnego nr 1, zadanie nr 2

Eva Reszka, Mateusz Roszkowski, Dominika Zajac

Spis treści

1.	Wstęp	2
2.	Projekt	3
	2.1. Sprawdzenie poprawności wartości punktu pracy	
	2.2. Odpowiedzi skokowe procesu	3
	2.3. Odpowiedź skokowa w algorytmie DMC	3
	2.4. Algorytm PID	3
3.	Ćwiczenie laboratoryjne	9
	3.1. Przygotowanie do wykonania ćwiczenia	9
	3.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowych procesu	9
	3.3. Algorytm DMC	10

1. Wstęp

mozna napisac glupoty albo mozna wyrzucic

Nya nya nya

2.1. Sprawdzenie poprawności wartości punktu pracy

2.2. Odpowiedzi skokowe procesu

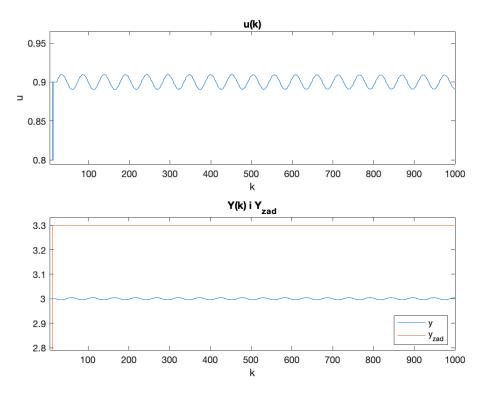
2.3. Odpowiedź skokowa w algorytmie DMC

2.4. Algorytm PID

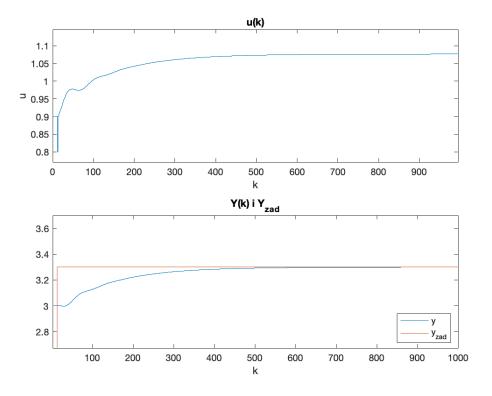
TO DO Metoda Zieglera-Nicholsa - tabelka z obliczaniem nastaw. Ti = inf, Td = 0 (regulator P) i stopniowo zwiększamy K żeby wywołać niegasnące oscylacje.

Tab. 2.1. Reguły Zieglera-Nicholsa (Z-N) w
g cech przebiegu krytycznego (1942 r.)

Regulator	K	T_i	T_d
P	$0,5K_{kr}$	∞	0
PI	$0,45K_{kr}$	$T_{kr}/1,2$	0
PID	$0,6K_{kr}$	$0,5T_{kr}$	$0,125T_{kr}$

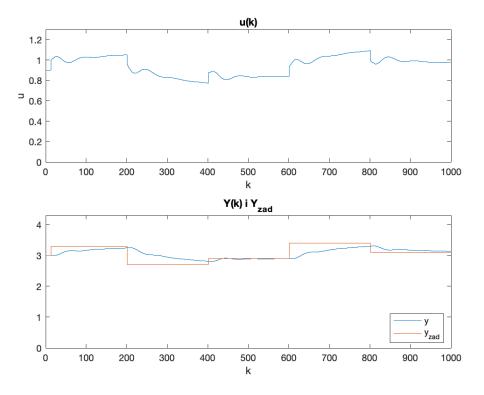

Rys. 2.1. Wyznaczenie K krytycznego - przybliżony

Rys. 2.2. Regulator PI - przybliżony

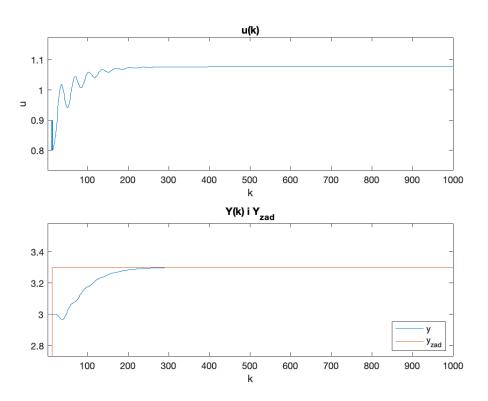
PID już lepiej, ale nadal jest za wolny- stabilizuje się dopiero dla k=600 TO DO Skoki dla regulatora PI

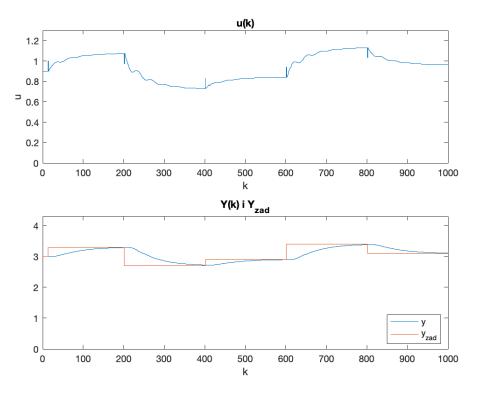
Rys. 2.3. Regulator PI - skoki

Przy szybszych zmianach Y zad widać że PI jest zdecydowanie za wolny i nie nadąża za zmianami

TO DO Następnie wyznaczono nastawy dla regulatora PID

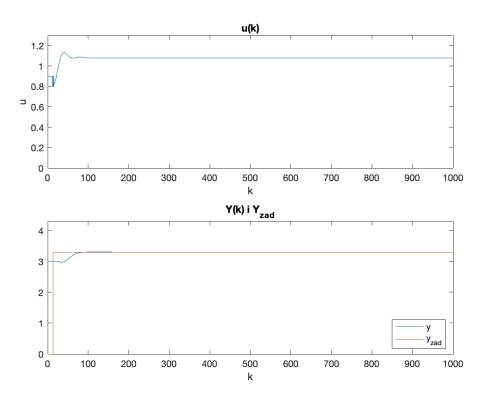

Rys. 2.4. Niedostrojony regulator PID - przybliżony

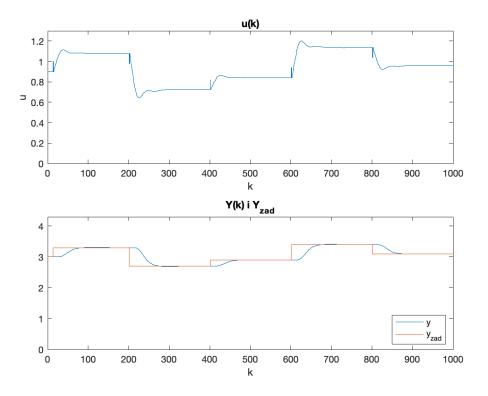
Rys. 2.5. Niedostrojony regulator PID - skoki

Nastawy regulatora PID dostrojono metodą eksperymentalną.

Rys. 2.6. Dostrojony regulator PID

Skoki dla dostrojonego regulatora PID:

Rys. 2.7. Dostrojony regulator PID - skoki

3. Ćwiczenie laboratoryjne

Można napisać o tym, że realizowane w MATLABie i jakie oznaczenia mają jakie rzeczy (W1 ma index 1, G1 jaki index i T1 jaki index)

3.1. Przygotowanie do wykonania ćwiczenia

Przed rozpoczęciem pomiarów sprawdzono możliwość sterowania i pomiaru w komunikacji ze stanowiskiem. Punkt pracy grzałki G1 dla zespołu obliczony został wg. wzoru 3.1:

$$G1 = 25 + Z\%5 \tag{3.1}$$

gdzie Z to numer zespołu, zatem dla naszego zespołu Z02 punkt pracy wynosi:

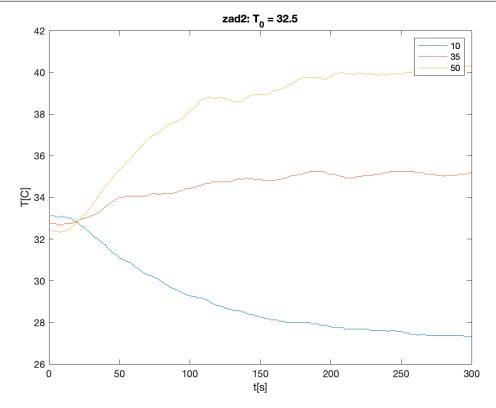
$$G1 = 25 + 2\%5 = 27\tag{3.2}$$

Następnie określono wartość pomiaru temperatury T1 dla obliczonego punktu pracy. W tym celu moc wentylatora W1 ustawiono na 50%, a moc grzałki G1 na 27%, za pomocą funkcji sendControls([1,5], [50,27]). Wartość pomiaru temperatury odczytano korzystając z funkcji readMeasurements(1). Temperatura T1 ustabilizowała się na wartości 32.25°C

3.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowych procesu

Zarejestrowano przebieg temperatury T1 dla trzech różnych zmian sygnału sterującego G1 rozpoczynając z punktu pracy (27%) do 10%, 35% i 50%. Otrzymane przebiegi zmian przedstawiono na Rys. 3.1.

Czy właściwości statyczne obiektu można określić jako (w przybliżeniu) liniowe? Jeśli tak wyznaczyć wzmocnienie statyczne procesu?

Rys. 3.1. Odpowiedzi skokowe procesu

3.3. Algorytm DMC